

Ordføreren: Det af Udvalget stillede Endringsforslag er af saare liden Betydning; det gaaer kun ud paa at give Indstillingen en anden Form, idet man er gaaet ud fra den Forudsætning, at naar en Udgift har fundet Sted, saa er det Udgiften, der bør billiges, og at det derimod er en mindre heldig Form, naar Indstillingen gaaer ud paa at billige den af Ministeriet truffne Foranstaltning. Der kan være Tvivl om, hvorvidt Ministeriet har været berettiget til at foretage det, der er skeet, og, naar Statsrevisionen har gjort en Bemærkning herved, saa kan denne kun gaae ud paa en Tvivl; men hvad der ikke kan være Tvivl om, det er, at der har fundet en Udgift Sted udenfor Finantsloven, der trænger til at billiges, og det er i Henhold hertil, at Udvalget har foreslaaet det, som i Realiteten gaaer ud paa det Samme som Statsrevisorernes Indstilling, nemlig: at Udgiften passerer.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

Endringsforslag af Udvalget til Statsrevisorernes Indstilling ad VII. Døvsstummeinstituttet, Antegning 3:

„Udgiften 41 Rd. 64 f. passerer“

vedtoges eenstemmigt med 32 Stemmer.

Som Følge heraf bortfaldt Revisionens Indstilling til denne Post.

De øvrige til dette Affnit gjorte Indstillinger betragtedes, i Henhold til Formandens tidligere Bemærkning, som vedtagne uden Afstemning.

Formanden: Vi gaae derpaa til det næste Affnit, der indbefatter §§ 11, 12 og 14: Kongerigets særlige Statsgjælb, Kongerigets særlige Pensioner og andre overordentlige Statsudgifter. Der vil ved dette Affnit finde Afstemning Sted ved Posten: Kongerigets særlige Statsgjælb, idet der nemlig til Statsrevisionens Indstilling, saalydende:

„Udbetalingen af Hartkornsgodtgjørelsen 490 Rd. 16 f. efter Udløbet af den ved Fi-

nantsministeriets Beskjendtgjørelse af 20de Juni 1851 bestemte Frist og uden Rigsdagens forudgaaende Samtykke kan ikke billiges.“

af Statsrevisorernes Fleertal (Vjerring og Fisker) er foreslaaet tilføjet:

„men saaer at passere.“

Dette Affnit er under Forhandling; den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Jeg skal blot med Hensyn til den Indstilling af Statsrevisionen (under Afdelingen „Kongerigets Statsgjælb“), som den ærede Formand gjorde opmærksom paa, udtale, at ogsaa Udvalget har deelt sig i to Dele, et Fleertal og et Mindretal, saaledes at Udvalgets Fleertal tiltræder den Indstilling, som er gjort af Statsrevisionens Fleertal. De Grunde, som tale for begge Meninger, har Udvalget søgt at fremstille i Betænkningen, og jeg anseer det derfor ikke for nødvendigt yderligere at gaae ind paa en Udvikling deraf.

Sæde: Den ærede Ordfører bemærkede meget vigtigt, at Grundene ere anførte i Betænkningen. Det forekommer os, som udgjøre Mindretallet, at der, efterat den Frist af 12 Uger var udløben, som Beskjendtgjørelsen af 20de Juni 1851 gav, ikke kunde udbetales Obligationer som Godtgjørelse for privilegeret Hartkorn, og at der ikke kan være Tale om nogen Forurettelse her for vedkommende Besidder af Scheelenborg, der dog havde været skattefri 13 Aar længere, end Bevillingen til Indbæmningen indbrømmede. Dette er det ene Moment, og det andet er det, at, da Rigsdagen har været samlet, maatte Finantsministeren være forbunden til at forelægge denne Sag for Rigsdagen, førend der blev taget en Bestemmelse af en saadan Vigtighed som den at forøge Statsgjælden. For mig ligger Vægten navnlig paa Forøgelser af Statsgjælden uden Rigsdagens Samtykke.

Ordføreren: Den ærede Rigsdagsmand, som havde Ordet, har gjort opmærksom paa, at Besidderen af Scheelenborg har været skattefri i 13 Aar længere, end Skattefrihed var tillagt